

Duâda makbul haller

S.A. rumuzlu okuyucumuz: “Mesnevî-i Nûriye'nin 202. sayfasında Üstad Hazretlerinin, “keşfettim, ama teşhis edemedim” dediği latîfe nedir?”

Bahsettiğiniz bölümde, Üstad Hazretleri: “İnsanda öyle bir lâtîfe, öyle bir hâlet vardır ki, o lâtîfe lisânıyla her ne suâl edilse -velev ki fâsık da olsun- Cenâb-ı Hak, o lâtîfeye hürmeten o matlûbu yerine getirir. O lâtîfe pek uzaktan bana göründü ise de, teşhis edemedim”¹ diyerek, fâsık da olsa insanda duâların makbul olmasına vesîle olan bir “lâtîfe ve hal lisanının” bulunduğundan bahseder.

Hazret-i Üstad duânın sırları ile ilgili telif ettiği Yirmi Dördüncü Mektûbun Birinci Zeylinde ise, duâ nevilerini nazara veriyor.

Burada Bediüzzaman, duâların;

- 1- İztırar ve çâresizlik derecesine gelmesi halinde,
- 2- Fitrî ihtiyaca tam uygun olması halinde,
- 3- İstidat ve kabiliyet lisânı ile istenilmesi halinde,
- 4- Sâfî ve hâlis kalbin lisânıyla yalvarılması halinde “ekseriyet-i mutlak ile makbul” olduğunu beyan eder.

Bediüzzaman, medeniyet hârikaları denilen teknolojik gelişmeleri de, bu nev'î duâların makbûliyetine misal gösteriyor.²

Yine Sözler'de aynı duâ lisanlarına “hal dilini” de ekleyerek, bu lisanlarla yapılan duâlar için, “Cevad-ı Mutlak'ın isim ve unvânına müteveccih olduğundan, kabûle mazhariyeti ekseriyet-i mutlakadır” der.³

Demek Hazret-i Üstad Mesnevî-i Nûriye'de çekirdek halinde bahsettiği duâ ile ilgili lâtîfeyi, Mektûbât'ta ve Sözler'de; 1- Çâresizlik lisânı, 2- Gerçek ihtiyaç lisânı, 3- Kabiliyet lisânı, 4- Hal lisânı ve, 5- Sâfî kalp lisânı olarak beş ayrı lisan şeklinde açmış bulunmaktadır.

Dipnotlar:

- 1- Mesnevî-i Nûriye, s. 202.
- 2- Mektûbât, s. 290.
- 3- Sözler, s. 287, 288.